Verleden woensdag om twaelf uren 's nachts is er een hevige brand ontstaen te Diepenbeek in het huis bewoond door M. den notaris Schoofs, in het midden van het dorp. Het vuer dat zich met eene verbazende snelheid uitbreidde heeft zich medegedeeld aen twee andere huizen welke men ondanks alle hulp niet heeft kunnen redden. De drie huizen met omtrent alles wat zy inhielden zyn in asch gelegd.

Om de ongerustheid der familien te stillen die hunne zaken aen M. den notaris Schoofs hebben toevertrouwd, verzoekt men ons aen te kondigen dat alle protocollen en minuten die zich in zyn bureel bevonden, gered zyn. M. Schoofs heeft in deze omstandigheid den grootsten moed getoond. Verwaerloozende zyne meubelen en zilverwerk te redden, heeft hy zich meermaels te midden der vlammen geworpen om al de akten die zich in zyn kantoor bevonden aen het vuer te onttrekken. Hy is in zyne moedige pooging krachtdadig geholpen geweest door den genoemden Arnold Croes van Mopertingen, wiens moedig gedrag eene byzondere melding verdient.

Een voorval dat de noodlottigste gevolgen had kunnen hebben, heeft den 9 november in de stokery van M. Delpier, te Mielen, by St-Truyen, plaets gehad. In de afwezigheid der werklieden is de stoomketel gesprongen en door het geweld van den slag is het dak in de lucht gevlogen. Door een onuitlegbaer geluk heeft men geene grootere ongelukken te betreuren. De schade is berekend op 10,000 fr.

Een zeer stoutmoedige diefstal is in den nacht van dingsdag tot woensdag te Hasselt begaen by M. Janssens, rentenier in de Oudestraet. De dieven zyn langs een venster ingekomen en zy hebben al het zilverwerk en tafelgoed dat zy vonden, mede genomen. Onder de gestolene voorwerpen bevindt zich het vaendel der koninglyke societeit van musiek en rhetorica met al de medalien die hetzelve versierden.

Mynheer den opsteller,

Menige familie vaders zoeken, om er hunne zonen te plaetsen, een pensionnaet dat hun alle waerborgen oplevert zoowel onder het opzigt der gezondheid, als onder dat der zedelykheid en der goede studiën. Ik geloof hun eenen waren dienst te bewyzen met hun de katholyke middelbare school van Borgwarm te doen kennen.

Dit gesticht dat door Mgr den bisschop van Luik is opgerigt, verdient onder alle oogpunten het vertrouwen der ouders. Hetzelve is gelegen in de aengenaemste en teevens gezondste plaets van Borgwarm, zeer digt by de statie. Het gebouw dat Mgr gekocht heeft en dat vroeger tot pensionnaet voor jufvrouwen diende, is zeer uitgestrekt en goed verlucht. Men komt er nog een nieuw lokaet te bouwen in hetwelk zich de klassen en de kapel bevinden. Een zeer groote voorhof dient voor de recreatie der leerlingen.

Het onderwys, gegrond op den godsdienst, bevat het geheele programma der middelbare scholen van den Staet; de fransche tael, de rekenkunde, de algebra, de meetkunde, de natuer en handelswetenschappen, de geschiedenis en de aerdrykskunde, de schryfkunst, de teekenkunst en de declamatie. Men leert er ook den kerkzang, het vokael musiek en den piano. Er bestaen insgelyks facultatieve leergangen voor de oude talen alsook een voorbereidende cursus tot de middelbare studiën. De ouders worden, door maendelyksche onzendbrieven, stiptelyk onderrigt van het gedrag hunner kinderen.

— Knielt neder en bidt! beval de gryze geestelyke, met eene stem die getuigde dat hem de tranen in de oogen stonden, en de herten van al de aenwezigen diep roerde; — bidt God op dat hy hen in hunne edelmoedige pooging ondersteune!

Allen knielden neder met ontdekten hoofde en samengevouwen handen. De reddingsboot worstelde hevig tegen de hoege baren en holle zee. Nu eens zag men het ranke vaertuig door eene hooge woestrollende baer naer boven gezweept, dan daelde het weder aen aller oogen ontrokken in de diepte neder, om eenen oogenblik later terug in de hoogte op den top eener nieuwe golf te verschynen, en dikwyls werd het in zyne hoog klimmende vaert door eene nieuwe aenvallende baer gansch overdekt, zoo dat niet alleen de boot, maer ook de vrouw en de priester gansch doornat waren, en men op den zeedyk meer dan eens dacht dat de zee de boot en de twee edelmoedige redders had ingezwolgen. Met gespannen aendacht bleef de biddende schaer, die zich op de duinen bevond, het ranke vaertuig volgen, dat, wat al moeite Barbara en de priester zich ook gaven, byna niet bekwaem was zich regt te houden, uit oorzaek der groote golven die er byna elken stond tegen aen sloegen. De bood voorderde weinig en werd byna zoo veel achter als vooruit geslingerd, zoo dat meer dan een der strandbewooners, die zich op den oever bevonden, in zyn hert wanhoopte hem de zandbank te zien bereiken. Eene halve uer was er in dien pynlyken toestand reeds voorby gesneld, eene halve uer en nog worstelden de twee moedige menschen tegen de woeste golven. Eindelyk sterg er een blyde, een dankbare kreet op uit de neérgeknielde schaer, en al de biddenden sprongen eensklaps regt. De reddingsboot had het gestrande vaertuig bereikt, en allen zagen thans duidelyk hoe Barbara en de geestelyke zich beyverden, om, met behulp der haken, zich aen de schuit vast te klampen. God had hunne edelmoedige daed reeds

Vyf professors, waervan drie geestelyken en twee wereldlyke offeren zich geheel op voor het welzyn der leerlingen die hun toevertrouwd zyn en doen alle mogelyke poogingen om den geest der jonge lieden te versieren en hun hart te vormen. De vaderlyke toezigt die zy uitoefenen is van alle oogenblikken. Zy waken met de grootste zorg om de kinderen gewoontens van orde, reinheid en spaerzaemheid in te boezemen. De externen hebben geene gemeenzaemheid met de internen.

Een geneesheer is aen het gesticht gehecht.

De jaerlyksche prys is bepaeld op 350 fr., de minervalen er in begrepen.

Eer dus aen den Prelaet die voor geene opofferingen terug gegaen is om het geluk zyner diocesanen te bewerken.

Onze landstreek begiftigen met eene zoo uitmuntende instelling waervan de noodwendigheid zich sedert zoo menige jaren deed gevoelen, ziedaer eene weldaed die hoog geneeg spreekt en waervoor dit gedeelte van zyn bisdom hem eenen eeuwigen dank schuldig is.

Ziedaer, Mynheer, hetgeen ik door ondervinding weet en helgeen de begeerte van nuttig aen de huisvaders te zyn, my aendryft te zeggen van dit gesticht dat bestemd is om zooveel goed aen de studeerende jeugd te verschaffen en alle zekerheid aen de ouders te geven.

Ik durf hopen dat gy aen deze regelen eene kleine plaets in uw blad zult verleenen. Daerdoor zult gy eenen uitnemenden dienst aen de ouders bewyzen en een bewys van wel verdiende achting aen dit nuttig gesticht geven.

Aenvaerd, Mynheer, enz.

Een vader van het getal uwer lezers.

Eene nieuwe grap van de krinoline-mode.

Deze week moest eene dame, vrouw van eenen nauwzienden doch vermaerden duivenliefhebber naer Gent komen. Zy droeg wyd uitgebreide hedendaegsche krinoline-mode.

Haer gemael, deze reize vernemende, deed haer eene mande maken, om onder haren rok eenige duifjes mede te geven, en alzoo het port te sparen, die men op de Waessche-baen zoo hardnekkig, in zulke omstandigheden eischt.

De vrouw, zonder aendacht op de hindernissen die er konden uit voortspruiten, stemde in haer 's mans verzoek toe, en het vertrek-uer gekomen zynde, staple zy kloekmoedig op het konvooi.

Nauwelyks had het klokken gebold en was het konvooi in gang, of men hoorde met verwondering eene soort van buikspreekende stem, den eenen *roucoude-cou* achter den anderen uitgalmen.

Men stond versteld, en de gekeefde vrouw werd rood tot in hare oogen. Men lachte hartelyk, wanneer zy verpligt was schaemtelyk te bekennen, dat zy om de grillen van haren duivenmelker te voldoen, het voorwerp der spotterny van het geëerd publiek, dat haer omringde moest worden.

De reize werd, zoo men wel kan denken vrolyk voortgezet en men hoopte zonder meuwe tribulatien te Gent aen te komen.

Maer helaes! daer kwam wat anders te voren!

By het afrieden van het konvooi, was die aerdigheid bliksemsnel voortverteld en eenieder volgde, met vingeren wyzende en den grimlach op de lippen de heldin van deze grap.

Aen de poort der stad kom ende hoorde men op nieuw eenen ongelukkigen en beschuldigden *roucoude-cou* klinken en dat was genoeg om de stadsbeduende op hunne hoede te stellen. De vrouw zoude gaerne in de steenen gezonken hebben van schaemte, maer zy was te ras by den rok gegrepen om deze schaemte niet te ondersteun.

Haren moed in hare handen nemende, verklaerde zy alles eenvoudiglyk, en daer zy van onder deftig aengedaen en versierd was, haren hoevenrok opheffende deed zy het

mandeken opne en men zag er zes schoone liefhallige duifjes in, gelukkig van uit het nieuw uitgevonden hok, hunnen vlugt te mogen nemen en hunne vleugeltjes in de enge lucht te mogen laten zwieren.

De dame betaelde de boet, onder het schaterlachen van de menigte, die deze zaek vereenigd had, en gelukkig van eenen koetsier te ontmoeten, die haer wilde oplaten, trok zy in de stad, uitvallende tegen haren man, zyne mande en de duifjes die zy vervoerd had.

Zy verwenschte ook de krinolinen die zy by God en al zyne heiligen zweerde, niet meer te willen dragen.

Mogte gansch het vrouwgeslagt hare gedachten hebben en verwezentlyken!!!

Eene zelfmoord is in zonderlinge omstandigheden in het dorp Morinan (eiland Ré) gepleegd.

Péché-Engebeand, hovenier, oud 72 jaren, bewoonde die gemeente met zyne vrouw, welke gelyk hy, ook zeventigjarig is.

Verschrikt door een proces-verbael, dat tegen hem was opgemaekt, nam hy eene noodlottige beslissing: hy begaf zich naer eene kleine opene plaets zyner wooning, bond eene koord aen eenen balk en deed zich den noodlottigen strop om den hals.

Op het oogenblik dat hy zich in de ruimte slingerde, kwam zyne dochter Catharina Péché toegesneld, en in weerwil van hare aendoening, riep zy om eene vrouw, zekere Maria Dupen, welke het ligchaem oplugte, terwyl zyne dochter de koord doorsneed. Dewyl het gewigt niet door de twee zwakke vrouwen kon gedragen worden, viel hetzelve zeer zwaer op den grond, en Péché bekwam eene wonde aen het hoofd, waeruit veel bloed stroomde.

Door de zorgen welke hem toegediend werden, werd hy tot het leven terug geroepen. Hy werd op een bed gelegd, zyne oude vrouw waekte over hem, en men dacht hem te kunnen verlaten, zonder voor eene nieuwe pooging tot zelfmoord te moeten vreezen.

Er verliepen eenige uren; Péché stond op, zocht en vond eene andere koord; hy nam op nieuw de ladder waervan hy zich reeds bediend had, en begaf zich naer dezelfde opene plaets, het tooneel van het drama van vroeger.

De oude vrouw, welke te zwak was om zich tegen hem te verzetten, smeekte hem van zyn voornemen af te zien; zy weende, vermaende en streelde hem. Nietemin ging hy voort met het maken zyner toebereidsels. Toen vatte zy eenen stok en begon hem te slaen. Doch hy was voor alles gevoelloos, deed zich de koord om den hals, en wierp zich van de hoogte der ladder. Eenige oogenblikken later was hy een lyk.

— *Hoogen ouderdom.* — Volgens de *Revue Britannique* zyn in den loop van het jaer 1857 de volgende personnen overleden, die meer dan 100 jaren oud geworden waren.

Johan-Barasta Gravet, 110 jaren oud. Michaël Kuwelkin, een russische boer, 137 jaren, 10 maenden en 11 dagen oud. Vrouw Maria-Theresia L'otellier, weduwe Sarragin en Foignet, overleden in het hospitael te Senlis, oud 104 jaren. De weduwe Bellamband, overleden te Genevé, oud 107 jaren. David Renay, patriarch van Millomachine, oud 102 jaren. De weduwe Belso, oud 103 jaren. Hamed Delal, een moor, oud 112 jaren. Thomas Peters, overleden te Arnhem, oud byna 112 jaren. Vrouw Fleury, overleden te Eppesauvage, Noorder departement, oud 110 jaren. De weduwe Guichard, overleden te Avignon, 105 jaren. De weduwe Deehan, overleden te Bordeaux, oud 100 jaren. Elisabeth Goldizen, te North-Fork, oud 118 jaren. De weduwe Pons, oud 103 jaren. Gerard Dekker, overleden te Arnhem, oud 105 jaren. Tante Tif, eene negerin, overleden in den onderdom van 130 jaren. Anna Cook, overleden te Folkstone, oud 104 jaren. Benoit Mailly, te Than verongelukt, oud 107 jaren. De weduwe Giraud, overleden in den onderdom van 102 jaren. Thomas Relis, een italiaensche priester, overleden te Turyn, oud 103 jaren. Seraphine Greco, vorstin van San Carlo, douairière

ten halve gezegend; want daer daelde op eens de manschap, een, twee, drie, vier, vyf, zes, zeven, acht persoonen, van het vastzittende wrak in den redboot. Maer op eens werd de aendacht van allen gaende gemaekt door iets waeraen zy zich in het geheel niet hadden verwacht. Een der geredden sloeg de armen om den hals der vrouw, en drukte haer aen zyn hert; een tweede volgde, hy ook omarmde de gade van Pieter Kolfs, en drukte zyne lippen op haer voorhoofd.

— Wat mag dit toch beteekenen? — dachten de strandbewooners; — waerom hebben allen de hand van den onderpastoor gedrukt, terwyl slechts twee hunner Barbara omhelzen en al de overigen haer, even als zy het den priester deden, de hand toesteken?

Doch de boot bleef hy de zandplaet niet langer dan het noodig was verwylen, want terwyl de strandbewooners op den zeedyk, aen dit voor hen zoo zonderling en onuitlegbaer voorval, stonden voort te denken, hadden redders en geredden de terugvaert begonnen.

Op den zeedyk zeeg de wachtende schaer terug op de knien, en had met luide stemme den Hemel, op dat hy de boot met de manschap behouden aen land zoude brengen.

Daer er thans meer armen waren om het ranke vaertuig te besturen, vorderde het ook, alhoewel het nog altoos hevig heen en weêr geslingerd werd, veel spoediger, en weldra was het zoo naby het strand, dat het aen lieden op den zeedyk werd toegelaten de geredden te herkennen.

— Lieve Hemel! bedrieg ik my niet? riep een gryze zeehond uit. — Zien myne oogen wel goed? Ja, ja, Pieter Kolfs en Karel Boeymans, de man en de broeder van Barbara, bevinden zich in den boot. Neen, de oude visscher bedroog zich niet: zyne oogen hadden goed gezien; want toen eenige oogenblikken later redders en geredden, onder de blyde vreugdekreten der menigte, aen land sprongen; herkenden allen de twee Knochsche visschers.

Nu greep er een hertroerend tooneel plaets: vreugdekreten, gelukwenschen, dankzeggingen, handdrukkingen, omhelzingen van alle zyden, terwyl over aller wangen blyde dankbare tranen rolden. Regts en links vroeg men Pieter Kolfs en Karel Boeymans hoe het toch kwam dat zy zich op dien vreemden ventjager bevonden; doch de twee geredde visschers vonden den tyd niet om de vragen die uit twintig monden te gelyk opstegen, te beantwoorden; want niet zoodra hadden zy zich aen de omarmingen des eenen ontrokken, of een andere stond gereed om hen aen de borst te drukken.

Eene stem kwam eindelyk een einde stellen aen dit hertroerend tooneel.

— Kinderen! — Sprak de gryze pastoor van Knocke; — gaen wy thans ter kerke, den Hemel bedanken voor de door hem bewezen weldaed. Ik zal hem eene mis van dankbaerheid opdragen; komt, laet ons gaen! Stilzwygend zette zich de stoet in beweging. Voorop gingen de twee geestelyken; dan volgden de acht geredde drinkelingen, en de overige strandbewooners sloten den stoet. Barbara alleen bevond zich niet tusschen hen. Zoodra zy uit den boot aen land was gestapt, had zy ongemerkt den zeedyk verlaten. Toen de stoet de hut naderde van Pieter Kolfs, stond de moedige vrouw, met hare twee kinderen in de armen, op hen te wachten. Doch het scheen dat de stoet niet zoo spoedig als zy het wenschte vorderde, want hare wooning verlatende, kwam zy eenskraps de naderenden te gemoet. Zy stapte tusschen de twee geestelyken door, waerna zy stil hield, haer klein meisje in de armen haers echtgenoots legde en haren broeder haer knaepken toestak. De beide mannen omhelsden hertelyk en met vreugdetranen in de oogen de twee onschuldige kinderen, waerna zy beiden terug nam, en de stoet, na dit kort oponthoud, zyne bedevaert naer de parochiekerk voortzette.

Onderwege vertelden Pieter en Karel hoe hunne schuit door de holle zee tegen eene zeebank aen stukken was ge-

Boncompagnie, overleden in den onderdom van 104 jaren. Antoinette Griot, weduwe Pichon, overleden te Saint-Etienne, oud 107 jaren. Ruel Latreille, voormalig slotenmaker, overleden te Pompadour, oud 104 jaren. Franciska Favre, overleden te Rieurpeyroux, oud 103 jaren. Maria-Johanna-Theresia Bertin, overleden te Momignies, oud 102 jaren. De weduwe Joublin, overleden te Parys, oud 100 jaren en 9 maenden. Rose Pasguer, die den eereprys Montyon verkreeg, oud 101 jaren. In het jaer 1777 was zy in dienst van eene achtensweerdige familie te Montyon. De van Congh, overleden te Beveren, oud 101 jaren. Victorine Meunier, overleden in de gemeente Compalay, in den ouderdom van ruim 100 jasen.

China.

Men schryft uit Hong-Kong, den 11 september:

« De zaken van China loopen maer zeer traegzaem af. In het Noorden zyn de engelsche en fransche gevolmagtigden nog de aenkomst te verwachten der twee keizerlyke kommissarissen, die te samen met hen de bezonderheden moeten effenen van verscheidene artikels van het vredestraktaet en, voornamelyk, den douanen-tarief regelen. Lord Elgin heeft den tyd gehad om naer Yeddo te gaen, en met Japan een koophandelstraktaet te sluiten overeenkomstig met hetgene der Amerikanen en Russen. Z. Exc. is thans van Shanghaï teruggekomen.

» De onverschilligheid met dewelke de Chinezen de laetste kwestien laten sluimeren welke het traktaet van Tien-Sing niet bepaeld heeft, boezemt onrust, voornamelyk sedert het vertrek der eskaders. Men vreest voor trouweloosheid. De Chinezen geraekten veel spoediger aen het werk wanneer onze kanonneerbooten den Peïho op voerden. Eens dat de vrees voorby is, beginnen de rollen allengskens te veranderen, vooral in het Zuiden, waer de officiele tyding van den vrede maer aen de mandarynsis toegekomen na verloop van verscheidene maenden. De kommissaris Whang zocht eerst uitvlugselen om tyd te winnen, vervolgens nam hy het besluit de « dapperen » tot een vreedzaem leven terug te roepen, onder het toezwaeijen van hoogdravenden lof aen hunne vurige en verknochte vaderlandsliefde.

» Deze mandaryn en zyne aenhangers zyn ruiters die hunne peerden spooren al den brydel inkortende. Zy wachten zich wel de gevoelens van dweepzuchtige vyandschap te kwetsen die meer dan oont de Cantonnezers tegen de Europeanen bezieten, en welke laetstgemelde verwaerloosd hebben te verootmoedigen en te verbryzelen alvorens het eerste slagveld te verlaten en noodwaerts op te trekken. Zy hebben in die wraekgierige bevolking een leger welk zy tegen de kolonie van Hong-Kong zullen loslaten by het eerste gunstig oogenblik. Zulke is de meening der ondervindingryksie lieden.

» De Chinezen zyn grenszins onbewust wegens den toestand van Indien. Zy weten dat het eskader en de engelsche troepen derwaerts geroepen worden en weldra hunne kusten zullen verlaten. De toekomst wordt somber. Gy zoudt met kunnen gelooven hoezeer de begoocheling van Engeland in China vervallen is. Het is handtastelyk voor alwie met elkaêr twee verschillige tydstippen kan vergelyken, die slechts eetlyke jaren van een verwyderd zyn. Ook zullen wy weinig gernst blyven wanneer admirael Seymour zich met zyn eskader zal verwyderen, en dat het engelsch paviljoen 't welk ons hier beschermt geen andere verdedigers zal hebben dan eenige kompagnien indiaensche soldaten, welker getrouwigheid en dapperheid maer zeer twyfelachtig zyn.

» Canton is nog altyd bezet door het bondgenootschappelyk garnizoen. De troepen hebben geen andere vyanden te bestryden dan de kooritsen, den buikloop en de verveling. Met ongeduld wachten zy het uer der ontruiming af. Alhoewel de blokkering der rivier opgehouden zy, verhaesten zich de chineesche koophieden geenszins om terug te keeren, en hunne huizen blyven gesloten staen. Deze

slagen, en zy zich, in dien uitersten nood, hadden genoodzaekt gevonden, de eene aen den mast, de andere aen een kramphout van het gestrande wrak zich vast te klampen. Na langen tyd door de woeste golven te zyn heen en weder geslingerd, en meer dan eens op het punt te zyn geweest door de zee te worden ingezwolgen, hadden zy eene vreemde schuit ontmoet, waervan de manschap, na ongehoorde moeite te hebben aengewend, er eindelyk in gelukt was hen aen eenen byna zekere dood te ontrukken.

Wat er van hunne overige vier gezellen was geworden, wisten zy niets te zeggen; na de stranding hadden zy hen niet meer wedergezien, en alles deed hen vreezen dat de zee hun graf was geworden.

Zoo beloonde de Hemel de edelmoedige daed der onverschrokken visschersvrouw. Alleen om menschen te redden die zy niet kende en welligt nooit had gezien, had zy zich medelydend en met koelen bloede in het gevaer geworpen, en God had gewild dat zy hare daed niet zou te beklagen hebben. Daer waer zy slechts vreemdelingen had denken ter hulp te snellen, werd haer het geluk beschoren de twee wezens die zy naest hare kinderen het meeste lief had, haren echtgenoot en haren broeder aen de nydige, alles verzwelgende golven der zee te ontrukken.

De Hemel schenke aen elken strandbewooner eene dergelyke medelydende en onverschrokken vrouw;...

Na het eindigen van den goddelyken dienst keerden de twee geestelyken en de inwooners van Knocke naer de Duinen terug, om er de lyken der verdronken visschersgezellen en zeelieden, die de baren op het zand hadden geworpen, een graf te bezorgen. Op de zandplaet der Peerdemarkt was niets meer van het gestrand wrak te bespeuren; reeds had de zee het vaertuig ingezwolgen. De strandbewooners hebben gelyk, den nacht van den 13 october 1843 eenen ysselyken nacht te noemen. God behoude allen die de zee bevaren voor een dergelyk weder!...

stilstand der handelszaken maekt de Europeanen ongeduldig. Gy ziet het hoe de rollen te Canton veranderen, zoo voor den koophandel als voor de militaire bezetting der stad. Wy zyn het die er mede willen gedaen maken en gevaer loopen het veroverde terrein te verliezen.

» Men is zonder tydingen van het eskader van admirael Rigault de Genouilly. Het engelsch eskader houdt zich bézig met op de zeeschuimers jagt te maken in de omstreek van Hong-Kong, en bewyst eenen uitstekenden dienst aen de kolonie. In deze laetste dagen heeft het meer dan 40 jonken vernield geladen met eene schroomdyke artillerie.

» De fregaet *Audacieuse* is nog in herstelling te Wampoan, in de rivier van Canton. »

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN.

van den 5 tot den 12 november 1858.

GEBOORTENS 8 — 1 jongen, 7 meisjes.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 3 — 0 mannen, 1 vrouw, 1 jongen, 1 meisje.

Joannes Stuyvers, zonder beroep, 16 jaren — Lucia-Maria Vandenrydt, zonder beroep, 16 jaren — Dymphina Aerts, echtgenoote van Jan-Antonius Goris, koopvrouw, geboren te Rosendaal, 28 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 11 november.

Tarwe, *froment*, de zak van 103 kilos.	fr.	25 73 tot 26-00	op	1,00
Rogge, *seigle*, » 94 »		17-00 tot 18-0		
Gerst, *orge*, » » »		21-00 tot 21-50	op	0 25
Spelt, *épeautre*, » een mud		21-00	af	0,50
Haver, *avoine*, » 75 kilos.		17-00 tot 18-00		
Brood, *pain*, den kilo.		0,18		

LUIK, den 8 november.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos	fr.	24-25 tot 25-25	op	0,50
Rogge, *seigle*, « 94 »	»	16-75 tot 17-00		
Gerst, *orge*, « 94 »	»	20 00		
Spelt, *Epeautre*, de 112 »	»	20-00 tot 21 00		
Haver, *avoine*, de 150 »	»	33-00 tot 34-00		

AUBEL, den 8 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	19-50	op	0,25
Rogge, *seigle*, » »	»	14 50		
Gerst, *orge*, » »	»	13-00		
Haver, *avoine*, » »	»	10-00		

WAREMME, den 8 november.

Tarwe, *froment*, 100 kilos.	»	23-27	op	0,75
Spelt, *epeautre*, » »	»	17-91		
Rogge, *seigle*, » »	»	19-14		
Haver, *avoine*, » »	»	22-50		

HASSELT, den 9 november.

Tarwe, *froment*, 100 kilos.	fr.	24-40	op	0.10
Rogge, *seigle*, »	»	18 00	op	0.20
Gerst, *orge*, »	»	21 00	op	0,10
Haver, *avoine*, »	»	21-00	op	0.30
Genever, *genièvre*, »	»	62 00	af	2,00

BRUSSEL, den 12 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr	19 66	op	0.71
Rogge, *seigle*, » »	»	13 37	op	0,12
Gerst, *orge*, » »	»	00-00		
Haver, *avoine*, » »	»	23-66	op	0,66

LEUVEN, den 12 november.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr.	23 94 tot 24 67	op	0,48
Rogge, *seigle*, »	»	16-60 tot 17-00		
Gerst, *orge*,	»	24-30		
Haver, *avoine*,	»	21-82		
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00 00		
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	90 00		
Gezuiverde dito, *dito épurée*,	»	95 00		
Lynolie, *huile de lin*,	»	73-52	af	0,70

BERIGTEN.

KANTOOR VAN DEN

Notaris Delvigne, te Tongeren.

PUBLIEK VERKOOP

VAN RASPHOUT,

TE NEERREPEN.

De notaris DELVIGNE, residerende te Tongeren, zal op maendag 22 november 1858, om 10 uren 's morgens, ten verzoeke van de heer baron DE ROSEN DE NEERREPEN, aen de meestbiedende ter plaets verkoopen:

Omtrent de 100 koopen extra schoon rasphout, oud 8 jaren, wassende in zyne bosch genaemd *Hasselbosch*, onder Rixingen, kort by den Bilseren steenweg.

Het vervoer is er van zeer gemakkelyk.

Op krediet mits borg.

VERKOOP

VAN

CANADA-BOOMEN.

De notaris DELVIGNE, residerende te Tongeren, zal op woensdag 24 november 1858, om 10 uren 's morgens, ten verzoeke van de heer baron DE WOELMONT DE HAMBRAINE, aen de meestbiedende ter plaetse verkoopen:

Omtrent de 500 canadas boomen van eene buitengewoone hoogte en dikte, wassende in eene beemd, gelegen onder Piringen, *in het Mulkeveld*, en in de beemd by het kasteel van Betho, tegen over de fontein van Plinius.

Het vervoer dezer boomen is zeer gemakkelyk.

Men zal beginnen in de beemd onder Piringen.

ÉTUDE DU NOTAIRE

Van Ormelingen, à Tongres.

VENTE D'ARBRES

ET TAILLIS.

Le notaire VAN ORMELINGEN vendra publiquement sur les lieux:

Lundi 22 novembre 1858, à 11 heures du matin, à la requête de M. JEAN BECHET de Bassenge:

1° Une grande quantité de bois taillis coupés dans le bois *bechet* à Wonck.

2° Une grande quantité de canadas, frênes et chênes, croissants dans le dit bois à Wonck.

Les chênes et frênes sont propres à faire des brancards de charrettes, timons, et tout autre charronnage.

AVIS.

La vente d'arbres *en Villée* à Wonck, publiée à la requête de madame veuve LIBERT FRAIKIN de Bassenge, pour le 15 novembre, est remise au lundi 22 novembre 1858, à 10 heures du matin très-précises.

QU'ON SE LE DISE.

VENTE D'ARBRES.

Le notaire VAN ORMELINGEN de Tongres, vendra publiquement vendredi 19 novembre 1858, à 9 heures du matin, à la requête de MM. RIGO, JULLIOT et FRÈRE:

Une très grande quantité de canadas, 1re qualité, d'une grosseur et d'une hauteur remarquables, croissants dans leurs prés appelés *hoogbeemde*, *keuterbeemden* et *vier driesen*, à Coninxheim.

Les amateurs sont priés de se réunir au cabaret de la veuve *Ory* à Coninxheim.

Vente d'Arbres.

Le dit notaire vendra publiquement sur les lieux, mercredi 1er décembre 1858, à 9 heures du matin, à la requête de M. BRIERS, rentier à Hasselt:

Une quantité considérable de très gros canadas, croissants dans ses prés appelés *hardet* à Bloir sous Tongres, près le grand chemin.

Le tout à long crédit sous caution.

VENTE DE TAILLIS.

Le même notaire vendra publiquement mardi 16 novembre 1858, à dix heures précises du matin, sur les lieux, par portions:

1° A la requête de monsieur VANDERMEER DE JONGEBOSCH:

Le taillis de 92 ares, coupés dans son bois appelé *kluisbosch* à Hern Saint-Hubert.

2° A la requête de messieurs NARTUS de Tongres:

Le taillis coupé dans leur bois appelé *franssenbosch* à Hern Saint-Hubert près de la chaussée.

A crédit moyennant caution.

VENTE D'ARBRES.

Le même notaire vendra publiquement mercredi 17 novembre 1858, à 9 heures du matin, à la requête des enfants JEAN CLERINX de Pirange, sur les lieux:

1° 19 canadas de deux mètres de circuit à Widoie, près de la chaussée.

2° 5 idem à Pirange, *sur le brouck*,

3° 16 idem au même endroit.

4° 5 idem le long de la campagne de Mulken.

On commencera à Widoie.

A crédit moyennant caution.

A VENDRE

un premier choix d'arbres,

tels que pommiers, poiriers haute tige, pour verger, ormes gras, canada, peupliers d'Italie, noyers, maronniers, tous les arbres pins ou résineux, chênes, frênes, hêtres, érables, etc., pour grande plantation, bois d'agrément, thuyas de 1 m. à 5 m., 10,000 épines pour haies, 20,000 acacias, érables, cheneaux et tous autres jeunes plants d'arbres, propres au reboisement, terres incultes, bruyères et forêts.

100,000 perches à houblon et pour haricots, piquets pour haies et clôtures.

Plus de cent hectolitres de glands, essence des beaux chênes d'Everbode, blancs argentés, ainsi que des marrons, tout fruit choisi et destiné à la plantation.

S'adresser franco au bureau du journal ou au surveillant de la propriété, le sieur GUILLAUME GOVAERTS, près la station du chemin de fer, à Diepenbeek.